

ON ESTAN LES CLAUS?

ANA Mª GARCÍA PASCUAL

ON ESTAN LES CLAUS?

Obra escrita per a commemorar el 50 Aniversari del Lliurament de les Claus.

Tonín, fill de Toni, és el xiquet que enguany farà el lliurament de les claus del Castell al Capità Cristià. Antonio, avi de Tonín, s'acaba de jubilar i vol ser l'Alcaide per a poder acompanyar al seu net.

PERSONATGES:

- **Antonio.**- Fester jubilat dels Alcodians, pare de Toni i avi de Tonín.
- **Mari.**- Dona de Antonio.
- **Toni.**- Fill de Antonio i pare de Tonín.
- **Cristina.**- Dona de Toni.
- **Tonín.**- Fill de Toni i Cristina. Xiquet que farà el lliurament de les claus.
- **Ismael.**- Primer Tro dels Alcodians.
- **Carlos.**- Darrer Tro dels Alcodians.
- **Jordi.**- Membre dels Alcodians.
- **Dani.**- Capità dels Alcodians.
- **David.**- Amic de Toni.
- **Joan.**- Amic de Toni.
- **Laura.**- Amiga de Cristina
- **Membre Junta 1**
- **Membre Junta 2**
- **Alcodià 1**
- **Alcodià 2**
- **Alcodià 3**
- **Alcodià 4**
- **Alcodià 5**
- **Boro**
- **Xiquets:**
  - o **Amets**
  - o **Ainhoa.**- acompanyant de Tonín en l'acte del lliurament de les claus.

ACTE PRIMER

S'obri el teló. Estem a casa de Toni i Cristina, al quarto d'estar. Ix Toni amb Tonín que porta un coixí de decoració a les seues mans, damunt del coixí portarà un objecte gitat.

TONI.- Molt bé, Tonín, molt bé. Alça el cap i camina amb determinació.

Tonín alça el cap i li cau l'objecte.

TONI.- Tonín, cuidadet, que ja t'ha tornat a caure.

TONÍN.- Papá, estoy cansado.

TONI.- Cansat? Cansat de què? De no fer res. Vinga, camina un poc més.

TONÍN.- Papá, tengo que estudiar. Mañana tengo examen.

TONI: Fill meu, quin martiri, tota l'estona queixant-te. Així no farem res.

Entra Cristina amb unes borses de la compra.

CRISTINA.- Toni, ¿Otra vez?

TONÍN.- Mamá, estoy cansado.

CRISTINA.- Toni, deja en paz al niño. Tonín, vete a jugar.

TONÍN.- Gracias, mamá.

TONI.- Ja no has d'estudiar?

Tonín solta el coixí i se'n va corrent.

TONI.- Cristina, així no ajudes gens.

CRISTINA.- Toni, que es un niño.

TONI.- Cristina, voldràs que isca bé, no?

CRISTINA.- Claro que sí, però estàs agobiando al niño.

TONI.- No vull que puguen caure les claus de camí a la carrossa.

CRISTINA.- Digo yo que irán atadas, ¿no?

TONI.- No ho sé, no ho he preguntat.

CRISTINA.- Voy a guardar la compra. Si te aburres, me puedes ayudar.

TONI.- Això volguera jo, avorrir-me. Si em falten hores al dia.

CRISTINA.- Pues deja a Tonín tranquilo y tendrás más horas para ti.

Se'n va Cristina.

TONI.- Sempre ha de tindre l'última paraula.

Sona el timbre i Cristina parla des de dins.

CRISTINA.- Abre, tú.

TONI.- Sí, senyora.

Toni se'n va a obrir i torna amb Antonio.

TONI.- Papà, quina sorpresa. No t'esperava.

ANTONIO.- Passava per aquí, i he pensat en parar a fer-vos la visita.

TONI.- Què vols?

ANTONIO.- Veure com esteu.

TONI.- I?

ANTONIO.- I ja està.

TONI.- Papà, tu soles, sense la mamà, no vens mai, a no ser que necessites alguna cosa i no vulgues que la mamà s'entere.

ANTONIO.- Quina fama.

TONI.- Vas a dir-me que vols?

ANTONIO.- T'ho diré, però només perquè estàs insistint molt.

TONI.- Parla.

ANTONIO.- M'agradaria fer d'Alcaide enguany.

TONI.- Em pareix una idea magnífica. Les tres generacions juntes, perquè jo ja li he dit a Ismael que acompanyaré a Tonín.

ANTONIO.- La part negativa és que crec que hi ha 3 candidats més.

TONI.- Qui?

ANTONIO.- Paco.

TONI.- Quin Paco?

ANTONIO.- Paco Gisbert.

TONI.- El pare de Luis?

ANTONIO.- Eixe.

TONI.- Per eixe no et preocupes. Luis em deu uns quants favors i algo de diners. Parlaré amb ell i li diré que oblidem el deute si son pare no es presenta a Alcaide enguany.

ANTONIO.- Faries això per mi?

TONI.- Eres mon pare i el meu fill li lliurarà les claus al Capità Cristià.

ANTONIO.- Al Capità dels Alcodians. Enguany és un any molt especial.

TONI.- Enguany el lliurament de les claus fa 50 anys i la família Gisbert vol formar part de la història de la Filà.

ANTONIO.- Que el cognom Gisbert forme part de la història de la Filà és fàcil. Hi ha un muntó de Gisberts.

TONI.- Sí, però volem que siga el nostre Gisbert el que forme part de la història. Tornant al tema dels candidats. De Paco no et preocupes, deixa-ho a les meues mans. Qui són els altres?

ANTONIO.- Jordi García i José Vicedo.

TONI.- Mare, eixos serà més complicat fer-los abandonar. Són Alcodians de pedigree i sent l'any que és...

ANTONIO.- No voldria arribar al sorteig.

TONI.- Jo parlaré amb ells i els seus fills. Tu, millor, ni et claves.

ANTONIO.- Jordi no m'ha perdonat que li llevara a la novia.

TONI.- Mira que vos agrada fer-ho tot ben gran. Si al final ella també et va deixar a tu i se'n va anar amb aquell català forrat de diners. Que la història la coneixem tots els de la Filà.

ANTONIO.- Doncs, no m'ha perdonat i ja fa quasi 50 anys d'això.

TONI.- Bé, no et preocupes. Miraré a veure que es pot fer.

ANTONIO.- Me'n vaig. De tot açò a ta mare ni una paraula que enseguida s'emociona, i, si al final no ix bé, no tinc ganes de que es disguste.

TONI.- No et preocupes que no li diré res, però ja saps que ella acaba assabentant-se de tot. T'acompanye a la porta.

Se'n van i s'apaga la llum.

ACTE SEGON

S'encén la llum. Entren Ismael, Carlos i Toni. Ismael porta un cofre a les mans.

TONI.- Quina casualitat trobar-nos.

ISMAEL.- La veritat és que sí. Venim d'arreplegar les claus.

CARLOS.- Enguany, per ser l'any que és, ens han deixat que nosaltres fem la inscripció i ens les han posat dins d'un cofre.

ISMAEL.- Hem pensat en portar-les així al Castell i, una volta allí, ja les posem al coixinet.

TONI.- Quedaria molt bé fer el lliurament amb el cofre.

CARLOS.- Ara que no ens escolta ningú, et diré que sí, que tens raó i quedaria molt bé.

ISMAEL.- Però, com no volem que ningú s'enfade, anem a continuar amb el coixinet.

TONI.- Ja que esteu ací, podríem passar al meu despatx i vos comente una coseta sobre mon pare. Podeu deixar el cofre damunt de la taula, que no li passarà res.

CARLOS.- A veure que li passa ara a ton pare.

Ismael deixa el cofre damunt de la taula i se n'entren. Ix Tonín amb Ainhoa i Amets.

TONÍN.- ¿A qué queréis jugar?

AMETS.- No sé.

AINHOA.- ¿Qué hay en ese cofre?

TONÍN.- No lo sé, no lo había visto nunca.

AMETS.- A ver.

Amets obri el cofre i trau les claus.

AMETS.- ¡Qué llaves tan grandes!

AINHOA.- Son las llaves del Castillo.

TONÍN.- ¿Cómo lo sabes?

AINHOA.- Porque yo también las di y este año te acompañaré a ti, para que todo salga bien.

TONÍN.- No necessito que me ayudes, que ya tengo bastante con mi padre.

AINHOA.- ¿Te hace ensayar a todas horas?

TONÍN.- Sí, bueno, hasta que me rescata mi madre.

AINHOA.- Sé lo que estás pasando, mi padre era igual.

AMETS.- ¿Y si dejamos de hablar y jugamos a piratas?

TONÍN.- ¿A piratas?

AINHOA.- Sí, ya tenemos el cofre del tesoro.

AMETS.- Y las llaves de la mazmorra.

TONÍN.- Vale, pero sólo un poco.

Ainhoa agarra el cofre.

AINHOA.- Yo lo escondo.

Se'n van amb el cofre. Ix Mari de les habitacions.

MARI.- Que niños tan vivos. Si llegó a imaginar que me iban a dar tanto trabajo, no me quedo con ellos. Mi consuegra sí que sabe, siempre que puede se va de viaje, en cambio yo... ¡Esclava de casa! Como a Antonio no le gusta viajar... Espero que Cristina no tarde en volver.

Entren Cristina i Laura.

CRISTINA.- Ya estamos aquí.

LAURA.- Mari, muchísimas gracias por quedarte con los niños. Si no llega a ser por ti, no hubiésemos podido disfrutar de la merienda.

MARI.- ¿Merienda? ¿Qué merienda? Pero, no era teniáis cita con el médico.

CRISTINA.- Sí, claro, primero al médico y después de merienda con unas amigas.

LAURA.- ¿Cómo se han portado los niños?

MARI.- Muy bien. Han roto una figura que había en el pasillo, pero por lo demás bien.

LAURA.- Ay, Cristina, cuanto siento lo de la figura.

CRISTINA.- No te preocupes, nos la regaló una amiga de mi madre para la boda y la puse en el pasillo por no verla, como casi nunca encendemos la luz del pasillo...

LAURA.- Voy a buscar a los niños y nos vamos.

Se n'entren Cristina i Laura.

MARI.- Si aún resultará que le han hecho un favor rompiendo la figura.

Ixen els xiquets amb algun accessori pirata. Cristina porta el cofre a les mans.

CRISTINA.- Mari, ¿sabes de dónde ha salido este cofre?

MARI.- No, no lo había visto hasta ahora.

AMETS.- Es nuestro tesoro pirata.

LAURA.- Nuestro, no es.

TONÍN.- Nuestro, de nosotros tres. Estaba encima de la mesa.

CRISTINA.- Pues voy a volver a dejarlo y después le preguntaré a Toni.

Cristina deixa el cofre damunt de la taula.

LAURA.- Nenes, vamos que es tarde.

MARI.- Yo también me voy que a Antonio le gusta cenar pronto. Laura, me bajo con vosotros.

Mari se n'entra a per la jaqueta i el borso. Torna Mari amb les seues coses.

LAURA.- Gracias por todo. Adiós.

CRISTINA.- Adiós. Tonín, a ti te toca ducha.

Se'n van Laura, Ainhoa, Amets i Mari. Cristina se n'entra amb Tonín. Ixen Ismael, Carlos i Toni.

CARLOS.- Toni, no et faces massa il·lusions.

ISMAEL.- Ens demanes una cosa molt complicada i saps que no podem fer trampes.

TONI.- Només seria enguany, avi i net al lliurament de les claus. A què seria molt bonic?

CARLOS.- Molt! Moltíssim! Però, si hi ha més d'un candidat es farà el sorteig com sempre.

ISMAEL.- On està el cofre?

TONI.- On ha d'estar? On l'has deixat, pren.

ISMAEL.- Si li passa alguna cosa a les claus els de l'Associació ens maten.

CARLOS.- No pots imaginar-te el que ens ha costat aconseguir que en les donaren abans.

Toni li dóna el cofre a Ismael.

ISMAEL.- Se n'anem que està fent-se tard.

CARLOS.- Adéu.

TONI.- Adéu.

Se'n van Ismael i Carlos.

TONI.- No sé si estos dos seran de molta ajuda. Millor comence a buscar un pla B.

Se n'entra Toni i s'apaga la llum.

ACTE TERCER

S'encén la llum. Sona el timbre. Va Cristina a obrir, de camí es deixa la jaqueta i el borso a una cadira. Torna amb David i Joan.

CRISTINA.- Pasad, pasad.

DAVID.- Toni ens ha dit que vinguérem.

CRISTINA.- Está encerrado en el despacho, no sé que trama.

JOAN.- Alguna cosa per a Festes.

DAVID.- Igual té una bona idea per a la Roponà d'enguany.

CRISTINA.- No lo creo porque está centrado en la entrega de las llaves.

JOAN.- Anem a veure'l i que ens traga de dubtes.

CRISTINA.- Ya sabéis dónde está, yo voy a salir a hacer unas compras antes de recoger a Tonín.

Joan i David entren cap el despatx. Cristina agarra la jaqueta i el borso i se'n va al carrer. Ixen Toni, David i Joan.

TONI.- Esteu segurs de que Cristina no està?

DAVID.- Ha dit que anava a fer unes compres.

TONI.- En eixe cas, assenteu-se al sofà que estareu més còmodes.

David i Joan s'assenten.

JOAN.- Toni, què et passa?

TONI.- Com ja sabeu, Tonín donarà enguany les claus.

DAVID.- Clar que ho sabem. Ho sap tot Alcoi i part de la "contornà".

TONI.- El cas és que a mon pare li fa il·lusió ser enguany l'Alcaide.

JOAN.- Doncs, esteu de sort. Enguany acaba Manolo, que es presente ton pare.

DAVID.- I si té sort, ja té càrrec durant tres anys.

TONI.- Ell només vol enguany.

JOAN.- Que ho diga a l'Assemblea i que es presente.

TONI.- No podem deixar un assumpte tan important a mans de l'atzar.

DAVID.- Ja comença a no agradar-me. Toni, sempre es fa sorteig.

TONI.- Necessite la vostra ajuda per a convèncer a Jordi García i a José Vicedo de que no es presenten.

JOAN.- Només es presenten ells?

TONI.- Anaven a ser tres i mon pare, però d'un ja me n'he encarregat jo.

DAVID.- Què mafiós pots arribar a ser.

TONI.- És la il·lusió de mon pare. Què puc fer? Ell sempre m'ha recolzat en tot.

JOAN.- No serà fàcil.

TONI.- Ho sé, per això necessite de la vostra ajuda.

DAVID.- Què has pensat?

TONI.- La dona de Jordi no és gens festera. Si li fem creure que ha guanyat un viatge del 20 al 26 d'abril, segur que obliga a Jordi a anar-se'n amb ella.

JOAN.- A veure si encara li arreglem les Festes a Jordi.

TONI.- Què vols dir?

JOAN.- Cap la possibilitat de que se'n vaja ella amb una amiga i Jordi es quede soles en Festes, sense ningú que el controle.

TONI.- No havia pensat en eixa possibilitat.

JOAN.- Hi ha que pensar en tot.

TONI.- Fora viatge. L'opció de parlar amb els seus fills tampoc és viable. Ens portem a matar i aconseguiria el contrari del que vull.

DAVID.- I assegurar-se l'elecció?

TONI.- Com?

DAVID.- Cristina és molt manyosa.

TONI.- Sí.

DAVID.- I si li regaleu a la Filà una borsa per a fer els sorteigs?

TONI.- A canvi de que mon pare siga enguany Alcaide? No ho havia pensat.

DAVID.- No, home, no. En eixe cas s'ompliria la Filà de borses.

JOAN.- David, jo tampoc sé per on vas.

DAVID.- Cristina ha de fer dos borses idèntiques per fora, però per dins, una serà una borsa normal, senzilla, i l'altra tindrà una butxaca. A un part posarem tres papers amb el nom de ton pare abans de l'Assemblea. Eixa butxaca estarà tancada amb un clec o un velcro, això és cosa de Cristina, que jo de cosir no entenc. Ja a l'Assemblea es col·locaran els noms dels tres candidats a l'altra butxaca. Amb un moviment ràpid i dissimulat, tancarem la butxaca amb els tres candidats i obrirem l'altra on només estarà el nom de ton pare. Quan agarren un paper, el nom que eixirà serà el de ton pare.

TONI.- No és mala idea.

JOAN.- I cóm ho fem?

DAVID.- Vos recorde que estic en Junta. Jo em faré càrrec de la borsa.

JOAN.- I quan vegem que la borsa té dues butxaques, que fem?

DAVID.- Ahí és on entra l'altra borsa, la que no té butxaca. Toni, donarà la que no té butxaca, jo tindrè la trucada amagada, faré el canvi per al sorteig i tornaré a canviar-les després.

JOAN.- Això no pot eixir bé.

TONI.- Joan, es suposa que eres el meu amic i m'has d'ajudar.

JOAN.- I això faig, o al menys ho intente. Vull evitar un desastre.

DAVID.- No pot eixir mal. Ho fem per Antonio.

TONI.- Exactament, ho fem per mon pare.

JOAN.- Ara que ho sé, no puc tirar-me enrere. Anem pensant a quina Filà demanem asili, perquè si ens pillen, ja vos dic jo que ens tiren sense cap mirament.

TONI.- Sou els millors amics que es poden tindre. Anem a fer-se una cerveseta a Iñaki, però de tot açò, allí, ni mu.

Se'n van i s'apaga la llum.

ACTE QUART

S'encén la llum. Sona el timbre. Va Cristina a obrir. Torna amb Mari.

CRISTINA.- Gracias por venir tan pronto.

MARI.- ¿Qué te pasa?

CRISTINA.- Mejor te lo enseño. Siéntate.

Mari s'assenta mentre Cristina se'n va a buscar la borsa verda.

CRISTINA.- Mira, tu hijo se ha empeñado en que Antonio sea el próximo Alcaide de los Alcodianos.

MARI.- Sí que se lo han tomado fuerte. Antonio no habla de otra cosa en casa y eso que no quería que yo me enterara. Como no salga no sé que puede pasar.

CRISTINA.- Que yo sepa había tres candidatos más. De uno ya se ha encargado Toni, ha hablado con su hijo y, a cambio de olvidarnos de una deuda, su padre no se presentará.

MARI.- Muy bien, pero aún quedan dos i sabes de sobra que Jordi se la tiene jurada a mi marido.

CRISTINA.- Sí, ya lo sé. No hay manera de llegar a un acuerdo con él.

MARI.- Al contrario, al saber que Antonio se presentaba, ha dicho que no abandona. Esperemos que mi Antonio tenga suerte.

CRISTINA.- Mejor no dejarlo todo en manos del azar.

MARI.- No sé que quieres decir.

CRISTINA.- Te he hecho venir para que me ayudes a decantar la suerte a favor de Antonio.

MARI.- No me digas que vamos a hacer un ritual de brujería. La verdad es que no te veía ya de esas.

CRISTINA.- No digas tonterías. Nada de brujería. Quiero que me ayudes con la bolsa.

MARI.- ¿Es una bolsa mágica?

CRISTINA.- Para Antonio lo será. Necesito que me ayudes a poner velcro o algo menos llamativo.

MARI.- No sé que quieres hacer.

CRISTINA.- Toni va a regalar esta bolsa a la Filà para que hagan los sorteos. Tiene un doble fondo o un bolsillo secreto, como quieras llamarlo. En una parte irán papeles con el nombre de Antonio y en la otra, los nombres de todos los candidatos. Necesitamos algo discreto y que se pueda abrir y cerrar con rapidez.

MARI.- Cristina, ¿vamos a hacernos delincuentes por un cargo de Fiestas?

CRISTINA.- Por una ilusión, por hacer feliz a Antonio y por no aguantarlo si no sale elegido.

MARI.- Haber empezado por ahí. Dame la bolsa. A ver. ¿Cómo van a poner los papeles sin ser vistos?

CRISTINA.- De eso se encargan Joan y David.

MARI.- ¿Puedo llevármela a casa? Allí tengo todo lo que necesito.

CRISTINA.- Vale, però no la pierdas.

MARI.- Pero, ¿por quién me tomas?

CRISTINA.- Tienes razón, son los nervios. Perdona. En tenerla me avisas.

MARI.- Nos iremos al Infierno por culpa de las Fiestas.

CRISTINA.- Mari, seguro que hay gente mucho peor que nosotras.

MARI.- También tienes razón. Me voy. Te aviso en tenerla.

Mari se'n va.

CRISTINA.- Voy a ver si termino de ordenar las habitaciones.

Se n'entra Cristina i torna enseguida amb les claus del Castell.

CRISTINA.- ¿De dónde habrá sacado Tonín estas llaves? Seguro que si las tiro ni las busca.

Se n'entra Cristina i s'apaga la llum.

ACTE CINQUÉ

S'encén la llum. Entren Joan, David, Antonio i Toni.

TONI.- David, he de reconèixer que no pensava que ens poguera eixir bé.

ANTONIO.- Moltes gràcies per tot el que heu fet per mi.

JOAN.- A l'any que ve, jo ni m'arrime a la borsa.

ANTONIO.- Clar que no. A l'any que ve no hi ha sorteig. El càrrec és per a tres anys.

TONI.- Papà, què dius? Vas dir que només enguany.

ANTONIO.- Això era si no hi havia sorteig. Ara per fotre a Jordi, igual accepte els tres anys.

TONI.- No crec que la mamà et deixi. Enguany ha tragat perquè el seu net lliurarà les claus, però a l'any que ve et veig a Benidorm, ballant "Els pajaritos".

ANTONIO.- Calla, home, calla. Ni pensar-ho. Vaig a donar-li la notícia al meu net.

TONI.- T'acompanye.

Se n'entren Antonio i Toni.

JOAN.- David, estàs molt callat. Ara que caic, no has parlat en tota la nit.

DAVID.- Estic angoixat.

JOAN.- Però, si tot ha eixit bé.

DAVID.- Ha eixit bé de casualitat.

JOAN.- Què vols dir?

DAVID.- Que amb els nervis, no he pogut canviar la borsa.

JOAN.- O siga, que Antonio ha eixit sense fer trampes.

DAVID.- Sí.

JOAN.- Quina sort!

DAVID.- I tant, perquè si no arriba a eixir, Toni em mata.

JOAN.- No ho penses més, ha eixit bé i ja està. Toni i Antonio no tenen perquè saber-ho. I canviant de tema, pobre Ismael, quin apuro.

DAVID.- Com no ha comprovat que les claus foren al cofre?

JOAN.- A saber on les ha perdut.

DAVID.- Tu creus que haurà segut algú de la Filà?

JOAN.- No crec, seria tindre molt mala llet.

DAVID.- Gràcies que encara tenim vora d'un mes per davant i podran fer-ne unes altres.

JOAN.- Tu creus? Ara van tots de cap acabant boatos. Creus que tindran temps per a fer unes claus noves?

DAVID.- No ho sé, prou tinc jo amb el meu per a preocupar-me per Ismael. Haver dormit agarrat al cofre.

JOAN.- Què bruto eres! Igual les té a sa casa. Poden haver-li caigut.

DAVID.- Ja ens ho diran. Jo me'n vaig a ma casa, si em quede ací, encara acabaré contant el de la borsa i començaran a pegar-li voltes i més voltes al que haguera pogut passar.

JOAN.- Tens raó, jo també me'n vaig o encara parlaré de més.

DAVID.- Anem sense dir res.

JOAN.- Anem.

Se'n van David i Joan i s'apaga la llum.

ACTE SISÉ

S'encén la llum. Sona el timbre. Va Toni a obrir. Torna amb Ismael i Jordi.

TONI.- Passeu, passeu. Què feu per ací?

ISMAEL.- Estem desesperats amb la desaparició de les claus.

JORDI.- Ja no sabem on buscar.

TONI.- Però, no van dir de fer-les noves?

ISMAEL.- Sí, però no és tan fàcil.

TONI.- Per què? Aneu i demaneu unes altres.

JORDI.- A l'Associació no estaven d'acord en donar-nos les claus. Ja saps com són.

ISMAEL.- Que si mai s'han donat abans del moment. Que si la tradició diu que vos les donem al Castell....

JORDI.- No va ser fàcil aconseguir-les.

TONI.- Doncs, pregunteu-li al nostre metal·lista.

ISMAEL.- Que bonico és parlar sense saber. Podries entrar en Junta, a veure si d'eixa manera et penses les coses abans de parlar.

TONI.- Ismael, no et poses així. Només volia ajudar.

JORDI.- No és tan fàcil. No sabem qui té el motlle i si ens posem a preguntar, els d'allí baix acabaran descobrint que les hem perdut.

TONI.- I per què heu vingut ací?

ISMAEL.- Tu estàs segur de que no estan ací?

TONI.- Tu estàs segur de que estaven al cofre?

ISMAEL.- Sí. Carlos i jo vam veure com les posava al cofre, després ens vam trobar amb tu i vam vindre ací.

TONI.- Jo per ací no les he vist.

Ix Cristina.

CRISTINA.- Me había parecido oír vuestras voces. ¿Cómo estàis?

JORDI.- Angoixats darrere les claus.

CRISTINA.- ¿Qué llaves?

JORDI.- Les del Castell.

TONI.- Cristina, no t'ho havia contat. S'han perdut les claus del Castell, les que li ha de donar Tonín a Dani.

CRISTINA.- ¿Y cómo ha sido?

ISMAEL.- Doncs, no tenim ni idea de on puguen estar, perquè si tinguérem una idea, per xicoteta que fóra, no les haguérem perdut.

JORDI.- Estem reconstruint el camí que Ismael i Carlos vam fer amb elles.

CRISTINA.- ¿Estuvistéis aquí con las llaves?

ISMAEL.- Sí, anaven dins d'un cofre. El cofre el tenim, però, les claus han desaparegut.

CRISTINA.- ¿Cómo son las llaves?

ISMAEL.- Grans, daurades...

JORDI.- Unes claus de Castell.

Cristina se'n va sense dir res.

ISMAEL.- Què li passa?

TONI.- No sé, haurà recordat alguna cosa de repent. I què anem a fer amb les claus?

ISMAEL.- Una solució és demanar unes claus a un altre Capità i en passar Festes fem les noves i tornem les deixades. Així ningú d'allí baix sabrà el que ha passat.

JORDI.- Anirem a fer-les fora d'Alcoi. Millor no deixar pistes per ací.

Torna Cristina amb les claus.

CRISTINA.- ¿No serán por una casualidad las llaves que estáis buscando?

Els tres miren les claus. Ismael les agarra.

ISMAEL.- Sí, són estes. On estaven?

CRISTINA.- Las encontré entre los juguetes de Tonín.

JORDI.- I cóm han arribat ahí?

TONI.- A mi no em mires, jo no sé res.

CRISTINA.- Recuerdo que Tonín, Ainhoa y Amets estuvieron jugando con un cofre. Supongo que sería vuestro cofre, lo abrirían y sacarían las

llaves. Yo encontré el cofre, lo dejé sobre la mesa y ya no volví a verlo.

ISMAEL.- No saps el favor que ens has fet. Moltíssimes gràcies.

CRISTINA.- Ahora cuidadlas.

JORDI.- Sí, sí, no et preocupes.

ISMAEL.- Jordi, anem que encara ens quedem moltes coses per fer.

JORDI.- Anem. Cristina, moltíssimes gràcies.

Se'n van Ismael i Jordi.

CRISTINA.- Voy a tener que hablar con Tonín sobre lo de jugar con cosas que no le pertenecen. ¿Quieres que sea una charla familiar?

TONI.- No fa falta, si tu ho fas molt bé.

CRISTINA.- Me lo veia venir.

Se n'entren i es tanca el teló.

ACTE SETÉ

S'encén la llum de Sala. Dia de l'Entrada. Pel corredor central ixen 4 Alcodians vestits de festers.

ALCODIÀ 1.- No tardem o no ens deixaran passar.

ALCODIÀ 2.- Tenim temps de sobra.

ALCODIÀ 1.- Tu creus? Mira, *(senyalant al patí de butaques)* les cadires ja estan plenes.

ALCODIÀ 2.- *(Dirigint-se a un dona)* Vostè porta monyo de perruqueria. S'ha portat la borsa per al cap? Perquè quan comence a caure-li confetti...

ALCODIÀ 3.- *(Senyalant cap a unes butaques)* Mira, aquells sí que venen preparats, nevereta i tot. Vostè sí que sap.

ALCODIÀ 1.- Adelanteu.

ALCODIÀ 4.- Quina pressa.

ALCODIÀ 1.- Que som els primers.

ALCODIÀ 3.- Haver-ho dit.

ALCODIÀ 1.- Home, si tenim Capità, dic jo que som els primers. Serà precís dir-ho?

ALCODIÀ 2.- L'any passat vam eixir els últims i enguany som els primers, però encara tenim temps de fer-se un herberet de camí.

ALCODIÀ 3.- Jo no vaig eixir l'any passat.

ALCODIÀ 4.- M'apunte a l'herberet.

ALCODIÀ 1.- Tireu davant de mi.

Pugen a l'escenari se'n van per un lateral. Pel mateix lateral ixen dos membres de la Junta vestits d'Alcodians.

MEMBRE 1.- Ho tens tot clar?

MEMBRE 2.- Clar com l'aigua. No et preocupes, tu puja al Partidor i baixa amb Dani. Ens trobarem al Cantó el Pinyó. Està tot controlat.

El membre 1 s'entra per on ha eixit i el membre 2 se'n va pel corredor central parlant soles.

MEMBRE 2.- Per fi ha arribat el gran dia. Crec que hi ha més gent que altres anys. Espere que la família Gisbert estiga preparada.

Ix un Alcodià per la porta central i va on està el Membre 2.

ALCODIÀ 5.- Gràcies a Déu que has aparegut.

MEMBRE 2.- Vinc del Partidor, de comprovar que enguany sí que hi ha una escala per a que pugue el xiquet i pugua fer el lliurament de les claus com toca. Què et passa a tu?

ALCODIÀ 5.- A mi, res. El que passa és que el Castell està tancat i no podem entrar. I em d'aguantar les brometes dels que passen. Ja ens han dit, al menys sis persones, que gastem les claus abans de donar-les.

MEMBRE 2.- Tranquil, això ens passa molt a menut, però al final sempre apareix algú amb la clau, bé, menys un any que vam haver d'eixir de l'Ajuntament perquè no va vindre ningú a obrir-nos i el Capità ja estava arribant.

ALCODIÀ 5.- No sé com pots estar tan tranquil.

MEMBRE 2.- Sant Jordi fa que tot vaja bé.

ALCODIÀ 5.- I no tenim una ajuda més terrenal?

MEMBRE 2.- Sí, tinc un amic a la Brigada d'Obres i m'ha donat una copia de la clau del Castell. A veure si l'encontre.

El Membre 2 mira en la seua borsa i trau les claus grans.

ALCODIÀ 5.- Tan grans són les claus del Castell?

MEMBRE 2.- Què dius? Estes són les que ha de donar Tonín. Ai, que me les he deixat a casa.

ALCODIÀ 5.- No gastes bromes.

MEMBRE 2.- No és broma. Vaig a tocar-li a la meua dona i a veure si ens les pot dur.

ALCODIÀ 5.- Vols dir que contestarà?

MEMBRE 2.- No crec, però, per intentar-ho... Anem cap al Castell, a veure si algú ens ha obert ja.

Se'n van el Membre 2 i l'Alcodià 5. S'obri el teló i comença a sonar L'Alcaid d'Alcoi. Ix l'heràldica del Lliurament de les claus, Tonín amb Ainhoa, seguit de

l'Alcaide, el Membre 2 i dos parelles d'Alcodians amb disseny complet, un d'ells és Toni. Caminen pel corredor central.

A l'escenari estarà Dani vestit de Capità a la seua carrossa, rodejat dels seus cavalleres. Es fa el lliurament de Claus. A l'acabar es tanca el teló.

Tonín, Toni i Antonio es queden a l'escenari fora del teló.

TONI.- Al final ens ha eixit tot bé.

ANTONIO.- Però, que molt bé. Tonín, t'ha agradat?

TONÍN.- Muchísimo. ¿Puedo repetir al año que viene?

ANTONIO.- Si no es presenta ningú... Podríem repetir els dos.

TONI.- Papà, no enredes. Tonín, açò és una volta en la vida i tu has tingut la sort de ser un dels elegits. A l'any que ve, li toca a un altre xiquet.

ANTONIO.- Toni, deixa que somniem.

TONI.- Si jo vos deixe, però no em claveu a mi en embolics.

ANTONIO.- Sabeu que ens falta per a ser perfecte?

TONÍN.- Un buen vermut.

ANTONIO.- Com es nota que és net meu. Sí, però no. Ens falta fer-nos una foto de família.

TONI.- I qui ens la fa?

ANTONIO.- Qui ha de ser? Què no tenim un bon fotògraf a la Filà?

TONI.- Però, hui de va de cap.

ANTONIO.- Per als amics sempre té un moment. Boro! Boro! Volem una foto familiar.

Ix Boro amb la càmera.

BORO.- Sempre donant-me faena. Poseu-se. A veure que podeu dir?

ELS TRES: ON ESTAN LES CLAUS?

S'apaga la llum.

FI!!